

P o s u d e k

na diplomovou práci Jany M a j z l í k o v é "Vybrané otázky právní úpravy pohřebnictví"

Diplomantka předložila nezvykle rozsáhlou práci (117 stran), ve které se věnuje problematice pohřebnictví a některým dalším více či méně souvisejícím otázkám (v tomto směru ovšem název práce zcela neodpovídá, srov. s. 66 až 85). Práce je rozdělena na šest částí (včetně úvodu a závěru), jež jsou dále členěny, a seznamy literatury knižní a časopisecké (není zřejmé, proč nejsou uspořádány abecedně).

Z formálního hlediska lze vytknout, že při samotném rozboru právní úpravy je potřebné uvádět, kupř. v závorce, vždy odkaz na konkrétní ustanovení (to platí zvláště o historických partiích, kde ostatně nejsou - s drobnými výjimkami - uvedeny ani prameny úpravy). Pokud jde o seznam zkratk, jistě nebylo nutné vypočítávat všechny (mnohdy početné) novely a postačovalo uvést "ve znění pozdějších předpisů". Dále je vhodné připomenout, že v zavedeném způsobu citace publikace několika spoluautorů se zpravidla uvádí autor konkrétní části a samozřejmě vždy příslušné strany, na které se odkazuje (uvedení přísl. stran ovšem chybí u všech odkazů na literaturu). Jisté výhrady je možné uvést k systematické (a přehlednosti) práce, především pak umístění exkurzu (s. 31 an. - mj. není zřejmé kde vlastně končí) a k nedostatečnému (a logickému) členění práce (např. v části 3. "Veřejná pohřebiště" se postupně probírá řada různých otázek ne zcela logicky navazujících; obsahově nic neříkající nadpis "Ostatní"). Jistý problém lze vysledovat s chronologií (historické otázky).

Z pohledu samotného obsahu je třeba zvláště ocenit některé přínosné rozborů a vlastní názory autorky (např. s. 31 an., s. 46 an., s. 79 an.). Nicméně diplomantka se někdy nevyhnula přílišné popisnosti či pouhému parafrázování ustanovení zákona. S odbornou literaturou - pokud jde o odkazy - autorka zachází dosti střídmě, což je možné, v odborné práci lze však sotva připustit konstatování o "existujících" názorech na problematiku bez konkrétního odkazu na autora a dílo (s. 72, 83). Poněkud postrádají na významu obsáhlé doslovné citace (s. 45 a s. 99 an.) - autorka mohla obsah stručně přiblížit vlastními slovy (a event. doplnit krátkou citací pod čarou).

K práci mám následující konkrétnější připomínky, poznámky a dotazy:

Mohla by autorka vysvětlit kdo plnil funkci hřbitovní správy (s. 13) a kde to bylo právně upraveno? Z čeho diplomatka dovozuje, tzv. relativní či absolutní neplatnost vyhlášky č. 19/1988 Sb. (s. 24 an.)? Existuje k problematice platnosti a účinnosti prováděcích předpisů po zrušení přísl. zmocnění nějaká judikatura? Není možné v odborné právnické práci mluvit o "zrušení např. cestou ústavní stížnosti" (s. 25) či o domáhání se práva "cestou správních instancí" anebo "cestou soudní" (s. 28), je třeba postup přesně právně specifikovat. Co autorka rozumí "obligatorními předpisy" (s. 28)? Ve světle obsahu dalších partií (s. 73 an.) lze asi sotva konstatovat, že fyzická osoba "nemůže právně disponovat se svou osobou, tj. konkrétně se svým tělem" (s. 67). Jaká je právní povaha "řádu krematoria" (s. 90)? Jaký charakter má - z hlediska teorie správního práva - "kontrola" prováděná v souvislosti s pohřebnictvím (s. 91).

Doporučuji, aby se diplomantka v rámci obhajoby práce vyjádřila k jednotlivým připomínkám a otázkám.

V Praze dne 21. dubna 2007

Prof. JUDr. Vladimír Sládeček, DrSc.

oponent diplomové práce